

חינוך בפרשה - ויקהל פקודי

צו גיוס

בבוא משה להתחיל בבניית המשכן, מקהיל את בני ומכריז: **ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. המפרשים מדייקים ושואלים, היכן מצאנו שהקב"ה קרא לבצלאל? איפה נשמעה קריאה זו?**

כתב הג"ר משה פיינשטיין כי הכישרונות המולדים באדם הם הנה **'קול קורא'** ממעל. האדם מחויב להעניק לה' ולהטיב לעולם מהכישורים שהקב"ה העניק לו. כך דרשו חז"ל עה"פ **פְּבַד אֶת ה' מְהוֹנֵךְ** (משלי ג) 'ממה שחננך'. אדם נולד עם כושר ארגון. חבירו עם יכולת ביצוע. יש שהתברך בקול שירה, בלשון למודים, בעט סופר מהיר, ה'מתנות' עמן נולדנו הריהן 'צו גיוס', 'בוא והתייצב!', קריאת ה' אל הדגל, לקדש בהן ש"ש.

בצלאל נולד 'כשרוני' באופן יוצא מן הכלל, עודנו צעיר, בן י"ג שנים, וכבר נא' עליו **וַיִּמְלֵא אֶתֹו רוּחַ א' בְּחֻמָּה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה, וְלִחְשֵׁב מַחְשְׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת, וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבֹן וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָת מַחְשְׁבֹת. הַקב"ה חננו, וזו קריאה! עמוד וגש לעבודת ה'! קריאה זו היא לדורות!**

בנוסף להיות בצלאל רב אמנים, נתברך גם **ביכולת ההוראה**. הוא נחון בכישרון **להעביר חכמה וללמד** אחרים, כפי שנא' **וְלַהוֹרֹת נִתֵן בְּלָבוֹ. יש לדעת ללמוד דף גמרא, ויש לדעת ללמדו**. כישורים שונים הם, כי לא כל המרבה בלימוד – יודע להחכים את האחרים. כאשר ה' נותן בלב אדם מתנה נשגבה של **וְלַהוֹרֹת נִתֵן בְּלָבוֹ, הינו מגויס בעל כורחו, בקריאה עילאית, לפתח ולממש כישרון זה ולהנחיל תורה וחכמה, להיות טופח ע"מ להטפח, להשפיע להשקיע ולהגביה אחרים עמו, טפח וטפחיים, לצמרות הבינה ופסגות הדעת.**

בצלאל אף מוכיח את חכמתו בכך שיוצר **שיתוף מלא עם רעהו** אהליאב בן אחיסמך. איש נבון יודע כי לשאלת **'מי בראש'** יש תשובה אמתית אחת: **'ומלכם בראשם'**. פועלים יחד להגדיל מלכות שמים. בצלאל מוביל ומדריך את עושי המלאכה לעבוד בהרמוניה, איש איש על מלאכתו, שהרי לכולם מטרה זהה. בקרב חכמי הלב אין תחרות, זו הפוגעת בהישגים ויעדים. בפר' השבוע, ויקהל פקודי, מוצאים 'תערובת לשונית' בין **וַיַּעַשׂ לְבִין וַיַּעֲשֵׂוּ, ביחיד וברבים, ללמדנו על תמימות הדעים ששרתה בין צוותי האַמְנִים במלאכת המשכן. כולם יחד וכל אחד לחוד, כי עושים לשם שמים! כל זה בהשראת בצלאל והחכמה האלוקית שבו!**

בתום המלאכה רואה משה רבינו תוצר מושלם, המעיד על אחדות בין עושי המלאכה. כאשר אין קנאה ותחרות יש מקום להשראת השכינה, ואכן כך מברכם משה רבינו **'יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם'**.

מוסדות חינוך הם 'בתי יוצר לאנשי קודש', שבתוך כל אחד תשרה שכינה. על כל 'עושי המלאכה' לפעול יחד בתזמון ובאחידות, ובכך יזכו ויגיעו לדיוק הנדרש. אין מקום לתחרותיות בין חברים לצוות. חלילה להתנשאות פנימית הפוגעת בתפוקה. על ראשי המערכות והמנהלים לעודד את שומרי משמרת הקודש שכל אחד משקיע במשבצתו היעודה, מבלי לפגוע ולגרוע כמלוא נימה במוכן לחברו. נחשוף ונטפח את הכישרונות במיוחדים שבכל אחד ואחד, הן בצוות והן בתלמידים, נשמע את **קריאת ה' הגלומה בכישרונות ה'מולדים' בקרבנו בס"ד. יחד נהפוך 'חומר גלם' ונכשירו להיות 'כלי שרת'. נזכה לברכת 'ושכנתי בתוכם'!**

בהצלחה בעבודת הקודש!

יחיאל מיכל מונדרוביץ

להארות והזמנות: 123ymm@gmail.com